

Î N C H E I E R E

28 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea de Stat Compania Aeriană „Air Moldova”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ion Jalbă împotriva Întreprinderii de Stat Compania Aeriană „Air Moldova” cu privire la repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 10 octombrie 2014, Ion Jalbă a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS Compania Aeriană „Air Moldova” cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la data de 14 iulie 2014, a procurat biletul avia de la Compania Aeriană „Air Moldova” direcția Chișinău-Verona, pentru care a achitat suma de 2073,87 de lei.

Susține că, la data de 15 iulie 2014, ora 14.20, ora locală, el, în calitate de pasager al cursei, urma să fie transportat din mun. Chișinău, Republica Moldova în or. Verona, Italia, aterizarea la ora 15.30, ora locală.

Afirmă că, faptul încheierii contractului dintre el și pârâtă se confirmă prin e-mailul recepționat de el, având afișat e-tichetul (bilet online) cu toate datele de zbor.

Relevă că, el a recepționat e-tichetul după achitarea prin intermediul BC „Victoriabank” SA a prețului acestuia, fapt confirmat prin ordinul de încasare a numerarului nr. CAUK-NOOO din 14 iulie 2014.

Mai relevă că, la data de 15 iulie 2014, transportarea sa, conform graficului menționat, nu s-a realizat, deoarece reprezentanții Companiei Aeriene „Air Moldova” nu au permis trecerea postului vamal și a controlului de grăniceri.

Menționează că, necătând la decizia reprezentanților pârâtei, care fusese una întârziată, el a trecut controlul vamal, după care, fără o argumentare, reprezentanții pârâtei au cerut întoarcerea pasagerului de după postul de control al poliției de frontieră.

Susține că, în timpul discuțiilor dintre el și reprezentanții pârâtei, ultimii au sustras cartea sa de îmbarcare din buzunarul personal, refuzând eliberarea unei noi cărți de îmbarcare.

Afirmă că, pârâta a argumentat acțiunile sale prin existența unei datorii, pe care el o are față de companie.

Consideră neîntemeiate argumentele reprezentanților pârâtei și interzicerea sa de a efectua zborul, deoarece el a îndeplinit toate condițiile cerute de pârâtă și lege pentru a beneficia de condițiile contractului aerian la acea dată și oră.

Relevă că, urmare a refuzului pârâtei de a elibera un alt tichet de îmbarcare și interzicerea de a trece frontiera vamală, el a fost nevoit să încheie un alt contract de transport cu o altă companie aeriană și să procure un alt bilet de călătorie în sumă de 2288 de lei.

Mai relevă că, în urma acțiunilor pârâtei, el, suferind de o boală incurabilă – diabet zaharat, a fost nevoit să petreacă mai bine de 5 ore consecutive în incinta aeroportului Chișinău, fără a-i fi explicat motivul refuzului de a fi îmbarcat, necunoscând despre o careva datorie.

Consideră că, pârâta i-a cauzat prejudiciu material în sumă de 2288 de lei și prejudiciu moral în sumă de 20000 de lei.

Solicită încasarea de la pârâtă a sumei de 2288 de lei, cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 20000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Botanica mun. Chișinău din 01 iunie 2015 s-a admis parțial acțiunea și s-au încasat de la ÎS Compania Aeriană „Air Moldova” în beneficiul lui Ion Jalbă suma de 2288 de lei, cu titlu de prejudiciu material, suma de 3000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 de lei. În rest s-a respins acțiunea.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin aplicarea art. 11 lit. d) din Legea nr. 105-XV din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor și art. 988, 1422 alin. (1) și (2) și 1423 alin. (1) și (2) din Codul civil.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2015 s-a respins apelul declarat de ÎS Compania Aeriană „Air Moldova” și s-a menținut hotărîrea primei instanțe.

La data de 17 februarie 2016, ÎS Compania Aeriană „Air Moldova” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care le-au considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente și au încălcat normele de drept material și, anume, art. 988 alin. (1) din Codul civil și art. 25 alin. (12) din Legea privind protecția consumatorilor.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă că, decizia instanței de apel a fost expediată în adresa recurentei la data de 14 decembrie 2016 (f. d. 85), iar cererea de recurs a fost depusă de aceasta la data de 17 februarie 2016 (f. d. 89).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de ÎS Compania Aeriană „Air Moldova” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele judecătorești, la examinarea pricinii, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele pricinii, iar

circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, pe care le-au considerat constatate, nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente și au încălcat normele de drept material și, anume, art. 988 alin. (1) din Codul civil și art. 25 alin. (12) din Legea privind protecția consumatorilor nu pot fi reținute, deoarece în speță, instanțele judecătorești corect au determinat circumstanțele cauzei și au aplicat elocvent normele de drept, care guvernează raportul juridic litigios.

Astfel, instanța de recurs notează că, ÎS Compania Aeriană „Air Moldova” nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de ÎS Compania Aeriană „Air Moldova” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Întreprinderea de Stat Compania Aeriană „Air Moldova” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari